

ма прѣди служенето, а християнитѣ, като четатъ „Отче нашъ“ всѣкога на края казватъ „аминъ“. Какво подразбиратъ подъ тази дума? Когато нѣкой индусъ чете свещената книга на ведитѣ, той започва съ думата „аумъ“. Какво означавава тази дума? Тя е свещена дума, останала отъ една възвишена култура. Всички казватъ „аминъ“, „да бжде така“. Само тази свещена дума е останала отъ свещения езикъ. И сега трѣбва да се повърнемъ назадъ, да възстановимъ всички свещени думи на този свещенъ езикъ, да разберемъ, какъ съ започнали нѣщата, и тогава ние ще бждемъ послушни къмъ Бога. А сегашната култура ще се измѣни. Сегашнитѣ думи, които произнасяме, носятъ развратъ въ себе си. Почнете да говорите на кой да е българинъ за Любовта, той ще се съблазни. Напримѣръ нѣкой казва: азъ те обичамъ много. Тия думи веднага произвеждатъ смутъ. Нѣкоя сестра е свободна въ отношенията си къмъ нѣкой братъ, но заговори ли ѝ той за любовъ, произнесе ли тази дума прѣдъ нея, тя става вече малко сериозна, студена. Кждѣ отиде любовта? Ти изговаряшъ думата, а любовта я нѣма. Значи, думата „любовъ“ е опетнена. Ако пъкъ произнесешъ думата „умраза“, тя има обратенъ ефектъ. Кажешъ ли нѣкому „азъ те мразя“, тази дума има обратна сила. Като срещнешъ този човѣкъ втори пѣтъ, той вече е по-топѣлъ, гледа да ти услужи, отваря се къмъ тебе. Значи, като си произнесълъ думата „умраза“, произнесълъ си я по-правилно, отколкото думата „любовъ“. Питамъ: дѣ е силата на тази любовъ? Има нѣщо особено въ човѣшката душа, има единъ вътрѣшенъ езикъ, на който